



РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

МИНИСТЕРСТВО НА ОКОЛНАТА СРЕДА И ВОДИТЕ

Изх. № 02-00-4/ ^{15.02.} 2019 г.

ДО
Г-ЖА ИВЕЛИНА ВАСИЛЕВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА
ПО ОКОЛНА СРЕДА И ВОДИ

Относно: *Законопроект за изменение и допълнение на Закона за водите.*

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ВАСИЛЕВА,

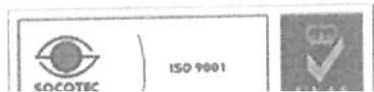
Във връзка с Ваше писмо, вх. № 02-00-4/04.02.2019 г. на МОСВ, относно постъпили в Народното събрание становища по внесен от народните представители Иван Вълков, Десислава Танева, Адриян Райков и Станислава Стоянова Законопроект за изменение и допълнение на Закона за водите (ЗВ) по отношение на чл. 194 и чл. 194а, предоставям на Вашето внимание следното становище.

От Министерството на околната среда и водите е предоставено становище изх. № 02-00-4/30.01.2019 г., в което подробно са обосновани мотивите против предложението на Законопроект за изменение и допълнение на Закона за водите (ЗВ) по отношение на чл. 194 и чл. 194а.

След преглед на публикуваните на интернет страницата на Народното събрание становища, обръщаме внимание на следното.

Не подкрепяме предложението на Асоциация на производителите на рибни продукти БГ ФИШ /АПРП БГ ФИШ/ (писма изх. №№ 015 и 017/06.02.2019 г.), в които са включени и тълкувания на Директива 2000/60/ЕО, поради следните мотиви:

По т. 17 от мотивите „В текста на рамковата директива за водите 2000/60/ЕО, в чл. 9, т. 4 са описани възможни изключения, които държавата членка може да прилага по отношение на използването на водите, в които смятаме че попадаме. Считаме, че има и неточности при превеждането и имплементирането на текста на директивата към нашата законова уредба“ – твърдението, че предложението на асоциацията попада в хипотезата на параграф 4 на чл. 9 от РДВ не е аргументирано. Държавата-членка разполага с една възможност за въвеждане на изключения, които обаче е необходимо да отговарят на поставеното условие, а именно ако това не е в противоречие с основната идея и постигането



София, 1000, бул. „Кн. Мария Луиза“ 22



Тел: +359(2) 940 6104 Факс: +359(2) 986 25 33

на целите на настоящата директива. Не считаме, че предложителите са привели аргументи в тази посока, които биха могли да бъдат уважени.

По отношение на приложения „анализ“ на Директива 2000/60/ЕО, първо бихме искали да обърнем внимание, че формулировки от рода на „неправомерен превод“ противоречат на действащия правен ред в ЕС и са недопустими. Българският език е един от 24-те официални езика на ЕС и всички публикувани в Официалния вестник нормативни документи имат обвързваща сила по отношение на субектите на правото, попадащи в техния обхват. Директивите са правни актове, които задължават държавите-членки да постигнат целения от тях резултат и нямат пряко приложение. Държавите-членки разполагат с дискрецията да решат как и с какви мерки ще постигнат този резултат, а Европейската комисия осъществява контрола дали директивата е транспонирана и прилагана коректно.

Твърдението, че превода на български на понятието „Водни услуги“ е непълен, е невярно и може да бъде проверено в ОВ, L 327/1 от 22.12.2000. Както Асоциацията правилно отбелязва водещата цел на Директивата е постигане на добро екологично състояние на водните ресурси в ЕС, което се постига чрез икономически мерки – имплементирането на принципът „замърсителят плаща“. Твърдението, че отглеждането на аквакултури не е „водоползване“ а „водна услуга“ е опит за превратно тълкуване на директивата и считаме за невярно. От легалните дефиниции в Директивата на "Water services" и "Water use" ясно личи, че второто понятие е по-широкото и в неговия обем изцяло влиза първото.

В т. 4 се говори за „тълкуване в българския вариант“ – този израз отново няма връзка с установения правен ред. Нормотворчеството, правоприлагането и тълкуването са доста различни понятия, които очевидно предложителят не използва коректно в приложения „анализ“.

Изложението в т. 2, т. 3 и т. 5 считаме за неясно и некореспондиращо с исканията на предложителя.

Заклучението на анализа отново не е подплатено с ясно аргументи – изразът „както и от други Регламенти и Директиви целящи транспонирането на Европейското право в българското законодателство“ показва непълно разбиране на понятийния апарат на правото на ЕС от автора на становището.

Не подкрепяме становището на "НАРиба - БГ", (писмо изх. № 01/29.01.2019 г.), поради следните мотиви:

За правото на използване на водите, в т.ч. и за водовземане с цел аквакултури (риборазвъждане), титулярите на разрешителни са длъжни да заплащат такса, определена по размер в Тарифа за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване, приета с ПМС № 383 от 2016 г.(Обн. ДВ.бр.2 от 2017 г., в сила от 01.01.2017 г. (Тарифата).

С Тарифата се въвежда прилагането на принципите за "възстановяване на разходите за водните услуги, включително на тези за околната среда и за ресурса" и „замърсителят плаща“. Таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване са елемент от възстановяването на ресурсните разходи и на разходите за околна среда и чрез тях се осигурява приноса на различните водоползватели към възстановяването на разходите за водни услуги. Съобразени са и предвидените мерки, включени в планове за управление на речните басейни, за осигуряване на ценовата политика, създаваща подходящи стимули за потребителите за ефективно използване на водите и приносът на водоползвателите към

възстановяване на разходите за водни услуги, а икономическия анализ се основава на икономическите анализи в Планове за управление на речните басейни.

Тарифата е изготвена след горепосочените финансово-икономически обосновки и анализи, като при определяне на цената за различните цели на използване на водата е съобразен и социалния и икономическия ефект.

Предвид преференциите на селскостопанския сектор в Тарифата е определен единичен размер на таксата за водовземане от повърхностни води с цел „Водоснабдяване за аквакултури“ - 0,001 лв./куб. м, като за сравнение може да се посочи, че единичният размер на таксата за водовземане от повърхностни води с цел „обществено питейно-битово водоснабдяване“ е 0,02 лв./куб. м, т.е. "водовземането с цел аквакултури" е 20 пъти по-евтино дори от това на ВиК.

Видно от изложеното, рибопроизводителите не заплащат "покупна цена" за постъпилата в стопанствата вода, не стават нейни "законни притежатели" и не могат да я продават "обратно" или "многократно".

Не приемаме твърдението, че дейността рибовъдство не следва да бъде обявявана за замърсител. Голямата гъстота на отглеждане на рибите в ограничен обем, каквито са проточните басейни и садките в язовирите е предпоставка за натоварване на водите с биогенни елементи – азот и фосфор и техните съединения, вследствие от отделяните от рибите екскременти и неусвоените количества фураж. От друга страна замърсител се явяват и антибиотиците, лекарствени препарати, негасена вар и др. средства, използвани за лечение и превенция от болести по рибите.

Не подкрепяме изложеното от Национална асоциация „Българско Черноморие (писмо изх. № 520/04.02.2019 г.), поради следните мотиви:

Отклонявайки водата от естественото и корито с цел преминаването през проточните басейни, "производителите на аквакултура в проточни басейни" ограничават ползването на този ресурс от другите стопански субекти (ВиК, промишлени предприятия, селскостопански производители, други производители на аквакултура и др.). Именно премахването на таксата за водовземане за "производителите на аквакултура в проточни басейни" ще доведе до неравнопоставеност на стопанските субекти, използващи природния ресурс и ще даде необосновано преимущество.

Относно мотива, че "не следва да се заплаща такса водовземане, защото водата е естествена среда за рибата", следва да се отбележи, че водата е необходима за всички живи организми, както и, че водовземането с цел запълване на басейни за спорт или рекреация също се заплаща.

НЕНО ДИМОВ

Министър на околната среда и водите



Заместник-министър
Заместник-министър
Заместник-министър